

24 November, 2017 - 13 Januari, 2018

LEYLÂ GEDIZ

PARABÉNS

De totstandkoming van Parabéns valt samen met een keerpunt in Leylâ Gediz' leven: zij verwisselt haar geboortestad Istanbul voor een nieuw bestaan in Lissabon. Eenvoudig vertaald uit het Portugees betekent Parabéns 'gefeliciteerd' — eveneens een soort uitwisseling: van gedeelde vreugde, een gezamenlijke viering. Eenmaal geuit zindert het woord vol verwachting tussen gever en ontvanger in. Een soortgelijke verwachting is voelbaar tussen de werken van Leylâ Gediz in haar show bij AKINCI. Hier vindt ook een zindering plaats, verwachtingsvol laverend tussen ruimte en tijd, beeld en verbeelding.

Eerder dit jaar gooide Leylâ Gediz hoge ogen met haar solo tentoonstelling bij The Pill in Istanbul. De titel luidde Serpilen — een specifiek Turks woord dat zoiets betekent als uiteenspattend bloeien. De show was een poëtische verbeelding van haar atelier, zowel geschilderd als met objecten in de ruimte, waardoor een multidimensionale ervaring ontstond die werd geconstrueerd door de beeldrijm tussenbeide: schildering en ruimte. Leylâ Gediz is inderdaad bovenal kunstschilder, maar door haar ruimtelijke composities en installaties reiken haar schilderijen altijd verder dan het doek alleen, vormen zij onderdeel van een groter geheel. In Parabéns citeren haar schilderijen elkaar: door een soort in- of uitzoomen verbeelden zij subtiele verschuivingen in tijd en blikveld. Zo lijkt het platte silhouet in Obscura vanuit het standpunt in Encounter I ineens een rond figuur. Encounter II zoomt nog verder uit waardoor het schaduwspeel áchter het figuur zichtbaar wordt, áchter de toeschouwer misschien zelfs. Een uiterst verfijnd ruimtelijk spel dat het beeld — of onze verbeelding — net iets uit zijn voegen trekt, uit het kader trekt, de ruimte in.

Op hun beurt worden de schilderijen in de ruimte zelf geciteerd. Twee assemblages verbeelden (deels) wat op het doek zichtbaar is. Of andersom, want het is nooit helemaal zeker, of relevant, wat voor en na komt in het werk van Leylâ Gediz. In tegendeel, wat zich ertussenin afspeelt staat centraal. Tussen object en toeschouwer, tussen momenten in tijd, tussen



Leylâ Gediz, Parabéns, 2017, video, 4:10 minutes

beeld en suggestie. Alle details staan op elkaar afgestemd en vormen samen één compositie waartussen de toeschouwer kan laveren om het totaalbeeld te duiden. Een duiding die misschien eerder voelbaar is dan zichtbaar.

Tussen alle beelden door laveert ook iets anders: een melodieuze gezang vanuit de achterkamer waar een film wordt getoond. De film is een stop-motion van foto's — mogelijk kiekjes van de zangeres zelf, hoewel ze nooit echt in beeld komt. Haar afwezigheid maakt haar een toonbeeld voor gemis. Leylâ Gediz: "De film is het werk van een amateur, maar dat vind ik juist mooi. Ik hou van de losheid ervan, het ruwe, het beweeglijke, helemaal vrij van de verstijfde halsstarrigheid dat een olieverf schilderij soms kan hebben." Ja, in essentie is een 'amateur' een liefdeswerker, iemand die zich kan veroorloven belangeloos nieuwsgierig en gepassioneerd te zijn. Zo oprecht dat soms gevoelige snaren geraakt kunnen worden die daar niet op beducht waren. Die benadering is ontroerend en kenmerkend voor het werk van Leylâ Gediz, gelijk de oprechte gelukswens in een woord als Parabéns.

Leylâ Gediz werd in 1974 geboren in Istanbul. Haar reputatie binnen de kunsten is aanzienlijk, zowel in Turkije als daarbuiten. Nadat zij de Stedelschule für Bildende Künste in Frankfurt en de Chelsea College of Art and Design in London voltooide, behaalde zij haar MA in Visual Arts bij Goldsmiths College (London) en een BA in Fine Art bij The Slade School of Fine Art, UCL (London). Haar werk is ruimschoots tentoongesteld en opgenomen in talloze prestigieuze collecties, zowel privé als publiek. Drie van haar werken uit haar show Serpilen worden momenteel tentoongesteld in de collectie presentatie van het Van Abbemuseum Eindhoven.